

СПРАВКА

за отразяване на становищата, получени при обсъждането по реда на чл. 26 от Закона за нормативните актове на проект на Постановление за изменение и допълнение на Правилника за легализациите, заверките и преводите на документи и други книжа

Ведомства	Бележки	Приемане /отразяване/
МИНИСТЕРСКИ СЪВЕТ - ДИРЕКЦИЯ „МОДЕРНИЗАЦИЯ НА АДМИНИСТРАЦИЯТА“	<p>1. Дирекция „Модернизация на администрацията“ принципно подкрепя усилията на МВНР, насочени към подобряване на административното обслужване за гражданите и бизнеса. Дирекцията счита, че е необходимо да бъде осигурен максимално широк набор от възможни канали за предоставяне на услугите, като потребителите да могат свободно да избират сред тях, в зависимост от потребностите и предпочитанията си. С оглед на това, дирекция „Модернизация на администрацията“ счита за целесъобразно предложеното включване на нотариусите като страна по предоставяне на услугата, но не подкрепя отпадането на предоставяната услуга от страна на МВНР. Препоръчва се запазване на възможността лицата да заявяват услугата за заверка и към Министерството на външните работи, с оглед осигуряване на допълнителен канал, като по този начин ще се предоставят необходимите условия за извършване на заверката и когато преводачът не може лично да се яви пред нотариуса, при отсъствие от страната или когато е възпрепятстван по други причини.</p> <p>2. Дирекция „Модернизация на администрацията“ препоръчва таксата за услугата, извършвана от МВНР, да бъде преразгледана, с оглед нейното съобразяването с принципа за разходоориентираност, залегнал в Методиката за определяне на разходоориентиран размер на таксите по чл.7а от ЗОАРАКСД.</p>	<p>1. Приема се частично. Запазва се досегашния ред относно заверката на подписа на преводача, направил превод по реда на Правилника на документи, с произход от Република България и предназначени за ползване в чужбина, като тя ще продължи да се извършва от Министерството на външните работи, ако такава заверка се изисква или приема от държавата, в която ще се използва. Този режим следва да остане в сила до създаването на електронен Регистър на заклегите преводачи, който да бъде част от предвидения за създаване по приоритетен проект 5.15 „Базов регистър на субекти, обекти и събития“ от Пътната карта за изпълнение на Стратегията за развитие на електронното управление в Република България за периода 2016-2020 г. универсален регистър на професионално квалифицираните лица. Относно удостоверяването на подписа на преводача, направил</p>

<p>МИНИСТЕРСКИ СЪВЕТ – ДИРЕКЦИЯ „ИКОНОМИЧЕСКА И СОЦИАЛНА ПОЛИТИКА“</p>		<p>превод по реда на Правилника на документи, с произход от чужбина и предназначени за ползване в Република България, вместо от Министерството на външните работи това ще започне да се извършва от нотариусите.</p> <p>МВНР няма нотариални функции, респ. не може да извършва „нотариална“ заверка на подписа на преводача. Запазането на досегашния ред, в съчетание с въвеждането на нов – „нотариална“ заверка“, би довело до двойственост при извършване на една и съща дейност.</p> <p>2. Не се приема.</p> <p>Таксата за услугата, извършвана от МВНР е предмет на друга нормативна уредба, а именно Тарифа № 3 за таксите, които се събират за консулско обслужване в системата на Министерството на външните работи по Закона за държавните такси.</p>
	<p>1. Дирекция „Икономическа и социална политика“ счита, че докладът на вносителя следва да се допълни с информация, която да конкретизира „затрудненията за гражданите и бизнеса“, които се решават с предложеното изменение и допълнение на Правилника, като съответно</p>	<p>1. Приема се.</p> <p>В доклада е посочено, че с проекта се цели ускоряване на административното обслужване на физическите и юридически лица при извършване на преводи.</p>

3. По § 7, относно изменението на чл. 3: дирекция „ИСП“ счита, че изискването за заверяване на документи и др. книжа от съответния орган, издал същите, е немотивирано, неясно, създава допълнителна административна тежест и изисква разходването на ресурс от страна на органа поради което се предлага същото да отпадне.

По § 8, относно изменението на чл. 4: Бележката е аналогична на тази по § 7.

4. По § 13, относно изменението на чл. 18: Изискването за включване на физическите и юридическите лица, които могат да извършват преводи, в списък, поддържан от Министерството на външните работи, дирекцията счита, че по същество представлява регистрационен режим по смисъла на Закона за ограничаване на административното регулиране и административния контрол върху стопанската дейност (ЗОАРАКСД). Изискването за издаване на потвърдението по чл. 18, ал. 3 като условие за извършване на преводите, е форма на удостоверителен режим по същия закон. Доколкото условията за включване в списъка (регистрация) и за издаването на потвърдението (удостоверяване) не са установени със закон, и поради това се счита, че предложените промени са незаконосъобразни като противоречащи на чл. 4 от ЗОАРАКСД.

5. По § 15, с който се създава чл. 21а: Предложените промени, които засягат услугите по извършването на официални преводи поставят въпроса, дали са оценени ефектите на въздействието върху групите от лица, участващи в процеса на извършване на услугите. Нотариалната заверка на подписа на преводача на практика представлява допълнителна тежест, която дирекцията счита, че би могла да увеличи времето и

3. Не се приема

Заверяването на документи от органа, който ги е издал улеснява извършването на последващите заверки, доколкото всяка администрация предоставя спесимен от подписа само на определени оправомощени лица, които имат право да удостоверяват истинността на положените подписи, а не на всяко от лицата, които имат право да подписват документи в съответната администрация.

4. Не се приема.

С представените изменения в Правилника легализациите, заверките и преводите на документи и други книжа, утвърден в рамките на компетенциите на Министерски съвет с ПМС 184 от 1958 г., обн., ДВ, бр. 73 от 12.09.1958 г., изм., бр. 10 от 4.02.1964 г., бр. 77 от 28.09.1976 г., бр. 96 от 7.12.1982 г., бр. 77 от 4.10.1983 г., и последно изменен бр. 103 от 25.12.1990 г., не се създава нов регистрационен режим, нито се въвеждат нови изисквания към преводачите, нито пък тези изменения противоречат на разпоредбите на Закона за ограничаване на административното регулиране и

	<p>крайната цена на услугата по превода.</p> <p>административния контрол върху стопанската дейност от 2003г. Налице е само изменение в начина на прилагане на разпоредби които са налице и в сега действащия Правилник приет още през 1958г., свързани с правомощията на МВНР да възлага и сключва договори за извършване на преводи. Въз основа на тези разпоредби се представят и данни за преводачите действащи към фирмите сключили договори за превод, като на тази база има и списък на преводачите, както и се извършва потвърждаване, че даден преводач е включен в този списък с оглед правна сигурност, като този списък го има качен и на интернет страницата на МВНР.</p> <p>5. Не се приема.</p> <p>Изготвена е частична предварителна оценка на въздействието на проекта на акт.</p>
<p>ЗАМЕСТНИК МИНИСТЪР-ПРЕДСЕДАТЕЛ ПО ИКОНОМИЧЕСКАТА И ДЕМОГРАФСКАТА ПОЛИТИКА</p>	<p>Без бележки</p>
<p>МИНИСТЪР ЗА БЪЛГАРСКОТО ПРЕДСЕДАТЕЛСТВО НА СЪВЕТА НА ЕС 2018</p>	<p>Без бележки</p>
<p>МИНИСТЕРСТВО НА ОТБРАНАТА</p>	<p>Без бележки</p>
<p>МИНИСТЕРСТВО НА ФИНАНСИТЕ</p>	<p>Без бележки</p>
<p>МИНИСТЕРСТВО НА ВЪТРЕШНИТЕ</p>	<p>Без бележки</p>

РАБОТИ		
МИНИСТЕРСТВО НА РЕГИОНАЛНОТО РАЗВИТИЕ И БЛАГОУСТРОЙСТВОТО		Без бележки
МИНИСТЕРСТВО НА ТРУДА И СОЦИАЛНАТА ПОЛИТИКА		Без бележки
МИНИСТЕРСТВО НА ПРАВОСЪДИЕТО	<p>Министерство на правосъдието счита, че новите редакции на чл. 19 и чл. 21а създават неяснота относно последващите стъпки след удостоверяването на подписа на преводача от нотариус при официалните преводи на частен документ, на препис и на извлечение от документ - с оглед задълженията на МП по Хагската конвенция (от 05.10.1961г.) за премахване на изискването за легализация на чуждестранни публични актове чрез удостоверяване с апостил на актовете на съдии и нотариуси, ще подлежат ли нотариалните заверки на подписа на преводача на удостоверяване с апостил от МП? В случай, че такъв е замисълът на МВНР, МП изразява отрицателно становище, че предложеното не само, че няма да облекчи административната тежест, а ще внесе допълнителен хаос, загуба на време и допълнителни разходи - след предложената децентрализация от МВНР чрез нотариусите по места, отново ще централизира процесът - вместо в МВНР ще е в МП, където и в настоящия момент човешкият ресурс, обслужващ дейността, е недостатъчен, а с така предложените промени ще се даде правно основание част от световния документооборот, без каквато и да е връзка с България, да минава за превод в България и удостоверяване с апостил от МП - достатъчна е нотариална заверка на подписа на издателя на документа и да има извършен превод в България.</p> <p>В точно обратен смисъл на сегашната разпоредба на чл. 19, ал. 1 : „Дипломатическите и консулските представителства на Република България и сключилите</p>	<p>Приема се.</p> <p>С нова редакция на §11, в Проекта за изменение на Правилника за заверки и легализации в чл.21 а, (ал.1) се предлага нов текст.</p> <p>Разграничават се два различни режима на извършване на заверки - въвеждане на облекчен ред за чуждестранните документи, преведени на български език по реда на Правилника на територията на Република България и предназначени за ползване в Република България, и запазване на досегашния режим за заверка на българските документи, които са преведени на чужд език по реда на Правилника на територията на Република България и са предназначени за ползване в чужбина. Предвид новата редакция отпада необходимостта от допълване на текста с изречението „Последващи заверки, в т.ч. и апостил относно превода, не се</p>

поставят."

съответни договори с Министерството на външните работи фирми за преводи могат да извършват преводи на частни документи, без тези документи да бъдат предварително заверени, освен ако те съдържат въпроси за прехвърляне на имуществени права и задължения" е изменението на чл. 19, ал. 1, изречение първо, предвиждащо официален превод на частен документ да се извършва само при нотариално заверен подпис на издателя/издателите. В случая МП счита, че не е уточнено какъв е произходът на този частен документ - от Република България или от чужбина. Предвид съдържанието на ал. 2 МП счита, че се има предвид официален превод на частен документ с произход от чужбина и само когато е с чуждестранна нотариална заверка на подписите на лицата, ще се извърши официален превод от преводач, регистриран в МВНР или от дипломатическите и консулските представителства на Република България. Защото в случай, че документът е с произход от България и е предназначен за ползване в чужбина, българска нотариална заверка на подписите на издателя/издателите така или иначе се извършва, след което МП удостоверява нотариалната заверка с апостил. Новата редакция на чл. 19, ал. 1, изречение второ, която предвижда превод на препис и на извлечение от документ да се извършва само ако верността на преписа/извлечението е нотариално удостоверена, ще създаде проблем на МП и на гражданите, поради факта, че нотариално удостоверяване на официалния препис на чуждестранен документ или извлечение от документ, не следва да се извършва от български нотариус, но българските нотариуси го правят. При нотариална българска заверка на препис на чуждестранен документ, МП няма да поставя апостил, поради което чл. 19, в ал. 1 следва да бъде допълнен, след последното изречение, с ново, както следва: „Последващи заверки, в т.ч. и апостил

	относно преводите, не се поставят." С оглед всичко гореизложено, МП предлага и текстът в чл. 21а да бъде допълнен след последното изречение с ново, както следва: "Последващи заверки, в т.ч. и апостил относно превода, не се поставят."	
МИНИСТЕРСТВО НА ОБРАЗОВАНИЕТО И НАУКАТА		Без бележки
МИНИСТЕРСТВО НА ЗДРАВЕОПАЗВАНЕТО		Без бележки
МИНИСТЕРСТВО НА КУЛТУРАТА		Без бележки
МИНИСТЕРСТВО НА ОКОЛНАТА СРЕДА И ВОДИТЕ		Без бележки
МИНИСТЕРСТВО НА ЗЕМЕДЕЛИЕТО, ХРАНИТЕ И ГОРИТЕ	<p>1. В §1 думите "Заглавието на правилника става" да се заменят с "Наименованието на правилника се изменя така:".</p> <p>2. §2 и 17 да се обединят, тъй като предвиждат замяна на думи навсякъде в правилника, като заемат систематичното си място преди "Заключителна разпоредба", а останалите параграфи да се преномерират.</p> <p>3. По §7 се обръща внимание, че съкращението "Чл." в началото на изречението следва да се изпише изцяло. Аналогична бележка се прави и по отношение на § 8, 9, 10, 12, 13 и 14.</p> <p>4. В §15, думата "нов" следва да отпадне.</p> <p>5. В §16, думата "отменя" следва да се замени със "заличава"</p>	<p>1. Не се приема. Не е отнесимо към предложената нова редакция. Същата не предвижда изменение на наименованието на правилника.</p> <p>2. Не се приема. Не е отнесимо към предложената нова редакция.</p> <p>3. Не се приема. Налице е допустимост при използване на съкращението "чл."</p> <p>4. Приема се.</p> <p>5. Приема се.</p>
МИНИСТЕРСТВО НА ТРАНСПОРТА, ИНФОРМАЦИОННИТЕ ТЕХНОЛОГИИ И СЪОБЩЕНИЕТА	<p>1. В чл. 1 наименованието на добавените ведомства следва да бъдат членувани, както е и в настоящата редакция на текста.</p> <p>2. В чл. 4, се предлага думите "учреждения и организации" да бъдат заменени с "лица" предвид това, че съгласно</p>	<p>1. Приема се.</p> <p>2. Не се приема. Не е отнесимо към предложената нова редакция на разпоредбата.</p> <p>3. Не се приема</p>

	<p>новата редакция разпоредбата се отнася до „юридически лица, създадени със закон“.</p> <p>3. В чл. 18, ал. 2, се предлага думата „детайли“ да се замени с „правила“.</p> <p>4. В ал. 2 на чл. 19 е посочено правило, което се отнася за извършване на преводи „и от дипломатическите и консулските представителства“ без да е посочена друга възможна хипотеза. Предлага се текстът да се прецизира в тази посока.</p>	<p>Не е относимо към предложената нова редакция на разпоредбата.</p> <p>4. Не се приема</p> <p>Не е относимо към предложената нова редакция на разпоредбата.</p>
МИНИСТЕРСТВО НА ИКОНОМИКАТА	Обръща се внимание, че в Правилника за легализациите, заверките и преводите на документи и други книжа, както и в проекта на Постановление на министерския съвет за изменение и допълнение на Правилника за легализациите, заверките и преводите на документи и други книжа липсват легални дефиниции на понятията „легализация“, „заверка“ и „официален превод“.	Не се приема: В чл. 1 от проекта на акт е направено ясно разграничение на дейностите, които извършват компетентните институции.
МИНИСТЕРСТВО НА ЕНЕРГЕТИКАТА		Без бележки
МИНИСТЕРСТВО НА ТУРИЗМА		Без бележки
МИНИСТЕРСТВО НА МЛАДЕЖТА И СПОРТА		Без бележки

МНЕНИЯ НА ФИЗИЧЕСКИ ЛИЦА ОТ ПОРТАЛ ЗА ОБЩЕСТВЕНИ КОНСУЛТАЦИИ - STRATEGY.BG

Бележки	Приемане /отразяване/
<p>В периода 11.08.2017 - 11.09.2017 г. беше проведено обществено обсъждане на Постановлението за изменение и допълнение на Правилника за легализациите, заверките и преводите на документи и други книжа.</p> <p>В хода на обсъждането бяха изказани множество мнения от лица, като</p>	

голяма част от тях бяха от повтарящи се автори и близки по съдържание.

В подкрепа на проекта бяха изказани мнения, чиито аргументи са следните:

1. Заверката на подписа на преводача от нотариус е гаранция против фалшифициране на неговия подпис;
2. Заверката пред нотариус ще преустанови практиката на някои преводачески фирми, заклетите преводачи, които работят с тях, да се подписват на бяла фирмена бланка, а самият превод да се извършва от други лица, непритежаващи съответната квалификация;
3. Според поддръжниците на проекта, опасността от фалшифициране на подписа на преводача може да бъде намалена единствено когато в списъка на преводачите, които извършват официални преводи, бъдат включени само физически лица, които лично, без никакви посредници, да отговарят за заверката на подписите си;
4. Цената на услугата за заверка на подписа на заклеет преводач пред нотариус ще бъде намалена, но не значително, тъй като преводачът ще удържа съответна сума за отиването си до и връщането си от нотариалната кантора.

Подкрепящите проекта участници предлагат някои корекции в текстовете на проекта за постановление, които са както следва:

1. По отношение на § 3. се предлага чл. 1 да придобие следната редакция:
„чл. 1. Легализирането и заверяването на документи и други книжа се извършва в страната от Министерството на външните работи, Министерството на правосъдието и Министерство на образованието и науката – по отношение документите, изброени в декларацията по чл. 6, ал. 1 от Конвенцията за премахване на изискването за легализация на чуждестранни публични актове, а в чужбина - от дипломатическите и консулските представителства на РБ.”

2. Застъпва се тезата, че липсва разграничение между двата коренно различни режима – легализиране (по тежката консулска процедура) и

1. Приема се частично.

Предложена е нова редакция, с която се прави ясно разграничение на дейностите, които извършват компетентните институции.

2. Приема се.

Предложена е нова редакция, с която се прави ясно

заверяване (с „апостил“, еднократно). Изказва се мнение, че сякаш изглежда и трите министерства могат да извършват както легализиране, така и заверяване с „апостил“, като единствената разлика е във вида на документите. В действителност само МВНР може да извършва и двете. МП и МОН (НАЦИД - от 01.01.2017) могат да извършват само заверяване с „апостил“. Дипломатическите и консулските представителства на РБ нямат нищо общо с „апостилирането“.

3. По § 7. се уточнява, че би било добре да се уточни, че легализирането на документи от МВНР е само за страни, които не са ратифицирали Конвенцията за „апостила“.

4. По чл. 5, 7, 8, 10, 11, 12 и 13 не са предложени промени, но според участник в общественото обсъждане в разпоредбите също следва да се уточни, че МВНР легализира посочените документи и по описания начин само за и от страни, които не са ратифицирали Конвенцията за „апостила“. В противен случай разпоредбите могат да предизвикат объркване, защото хората масово наричат заверката с „апостил“ „легализация с апостил“.

Изказват се и следните аргументи:

5. Когато документът е предназначава да произведе действие в чужбина, заверката на подписа на преводача пред нотариус ще усложни и досега съществуващата практика, тъй като заверката на един документ ще трябва да премине през по-дълга процедура – заверка с „апостил“ от МВНР на оригиналния документ, превод, нотариална заверка на подписа на преводача върху преведения документ, заверка с „апостил“ от Министерството на правосъдието на подписа на нотариуса.

Участниците в обществените консултации са направили и следните времеви и финансови изчисления, за да може да бъде признат един документ и превода към него в чужбина:

1. За превода:

- Нотариус - 6,00 лева

- Министерство на правосъдието 9,00 лева.

разграничение на дейностите, които извършват компетентните институции.

3. Не се приема.

В Конвенцията за премахане на изискването за легализация на чуждестранни публични актове се съдържа ясни разпоредби относно приложното й поле, респ. изключват необходимостта от уточняване в настоящия правилник.

4. Не се приема.

В Конвенцията за премахане на изискването за легализация на чуждестранни публични актове се съдържа ясни разпоредби относно приложното й поле, респ. изключват необходимостта от уточняване в настоящия правилник.

5. Приема се.

С нова редакция на §11, в Проекта за изменение на Правилника за заверки и легализации в чл.21 а, (ал.1) се предлага нов текст.

Разграничават се два различни режима на извършване на заверки - въвеждане на облекчен ред за чуждестранните документи, преведени на български език по реда на Правилника на територията на Република България и предназначени за ползване в Република България, и запазване на досегашния режим за заверка на българските документи, които са преведени на чужд език по реда на Правилника на

<p>2. За документа: МВНР - 15,00 лева ОБЩО 30,00 лева</p> <p>Срок за изпълнение - обикновена услуга: Нотариус и МП /4 работни дни/, КО /3 работни дни/ Общо срок за изпълнение: 7 РАБОТНИ ДНИ</p> <p>Срок за изпълнение на същата услуга преди промените: КО /3 работни дни/ Разходи преди промените: - КО - заверка на документа 15 лева - заверка подписа на преводача 15,00 лева Общо: 30,00 лева.</p> <p>Равносметка: Цената на услугата, без да се включва евентуалното увеличение на хонорара на преводача, предвид изгубеното време за посещение на нотариус, е една и съща - 30,00 лева.</p> <p>Времето за извършване на услугата: - Преди промените: 3 работни дни - След промените: 7 работни дни</p> <p>6. Като допълнителни аргументи, противниците на заверката на подписа на преводач пред нотариус /след извършването на превода/ сочат аргумента, че болшинството закleti преводачи, освен осъществяването на преводи имат друга, постоянна работа и отсъствието им от нея за посещаване на нотариалните кантори, ще пречи на преките им служебни задължения. Изказват се и резерви при налагаща се заверка от нотариусите на подписите на преводачите, при осъществяването на двуезични и други многоезични преводи, тъй като тогава ще е наложително посещението на няколко преводачи в нотариалните кантори.</p> <p>Противниците на промените също така изказват мнение, че правилникът противоречи на Закона за защита на конкуренцията, тъй като има преводачи, които живеят в отдалечени от нотариалните кантори места, или пък осъществяват преводаческата си дейност от чужбина и по този начин били поставени в неравностойно положение.</p>	<p>територията на Република България и са предназначени за ползване в чужбина. Нотариалната заверка на подписа на преводача се въвежда само за чуждестранните документи, преведени на български език по реда на Правилника на територията на Република България и предназначени за ползване в Република България,</p> <p>6. Не се приема Нормативната база не би могла да интервенира върху частните трудово-правни отношения на участниците в процеса.</p> <p>7. Не се приема.</p>
--	--

7. В обществените консултации някои участници (преводачи) изразяват притеснения, че ще се изисква преводачите да полагат нови изпити по езиците, от които и на които се превежда, за да бъдат включени в електронния Регистър на заклетите преводачи, който след неговото създаване ще бъде част от предвиденият за въвеждане по приоритетен проект 5.15 „Базов регистър на субекти, обекти и събития“ от Пътната карта за изпълнение на Стратегията за развитие на електронното управление в Република България за периода 2016–2020 г. универсален регистър на професионално квалифицираните лица. Те считат това за неприемливо, предвид обстоятелството, че в миналото са представили всички необходими документи изискуеми към онзи момент, за включването им в списъка на заклетите преводачи на МВНР.

8. Някои от участниците в обсъждането изразяват мнения, че въвеждането и използването на електронен подпис от преводача за заверка на подписа на неговите преводи би улеснило процедурата, но на настоящия етап няма такава готовност.

9. Същевременно се развива и тезата, че за да бъде законосъобразна дейността по извършване на официални преводи, регистрацията на преводачи за извършване на официални преводи трябва да се уреди чрез закон. Цитира се Закона за ограничаване на административното регулиране и административния контрол върху стопанската дейност. (ДВ, бр. 55 от 17.06.2003 г., последно изменен бр. 109 от 20.12.2013 г., в сила от 20.12.2013 г.) разпоредбата на чл. 4. гласи:

(1) Лицензионен и регистрационен режим за извършване на стопанска дейност, както и изискване за издаване на разрешение и удостоверение или за даване на уведомление за извършване на отделна сделка или действие, се установяват само със закон.

(2) Всички изисквания, необходими за започването и за осъществяването на дадена стопанска дейност, както и за извършването на отделна сделка или действие, се уреждат със закон. (3) С подзаконен нормативен акт, посочен в закон, могат да се конкретизират изискванията по ал. 2, като се осигури спазването на чл. 3, ал. 3.

Следователно, МВНР няма да може законосъобразно само въз основа на

Бележката не е относима към проекта. Създаването на електронен Регистър на заклетите преводачи не е предмет на уреждане от настоящия проект на акт.

8. Не се приема.

Към настоящия момент не е създадена техническа възможност за реализирането му.

9. Не се приема

С представените изменения в Правилника легализациите, заверките и преводите на документи и други книжа, утвърден в рамките на компетенциите на Министерски съвет с ПМС 184 от 1958 г., обн., ДВ, бр. 73 от 12.09.1958 г., изм., бр. 10 от 4.02.1964 г., бр. 77 от 28.09.1976 г., бр. 96 от 7.12.1982 г., бр. 77 от 4.10.1983 г., и последно изменен бр. 103 от 25.12.1990 г., не се създава нов регистрационен режим, нито се въвеждат нови изисквания към преводачите, нито пък тези изменения противоречат на разпоредбите на Закона за ограничаване на административното регулиране и административния контрол върху стопанската дейност от 2003г. Налице е само изменение в начина на прилагане на разпоредби които са налице и в сега действащия Правилник приет още през 1958г., свързани с правомощията на МВНР да възлага и сключва договори за извършване на преводи. Въз основа на тези разпоредби се представят и данни за

<p>преводачите действат към фирмите сключили договори за превод, като на тази база има и списък на преводачите, както и се извършва потвърждаване, че даден преводач е включен в този списък с оглед правна сигурност, като този списък го има качен и на интернет страницата на МВНР.</p>	<p>Правилника да регистрира преводачи (пък и фирми) за извършване на официални преводи и да им издава след това удостоверения за тази регистрация, ако регистрационният режим за тази дейност не е уреден със закон.</p>
--	--

ПРЕВОДАЧЕСКА АГЕНЦИЯ „СОФИТА”

Бележки	Приемане /отразяване/
<p>Преводаческа агенция „Софита”, която се включва с обществените консултации, с писмено становище, дава следните бележки по предложението проект:</p> <p>1. Препоръчва се в проекта да отпадне или да се модифицира § 2, където думата „превод”, респективно различните ѝ форми, се замества с думите „официален превод”.</p> <p><u>Съображения:</u></p> <p>Терминът „официален превод” не е дефиниран никъде в българското законодателство. Той се споменава единствено в Закона за авторското право.</p> <p>Предлага се въвеждането на терминът „заверен превод”, което по смисъл е най-близко до прилаганите в действителност процедури във връзка със самия превод.</p> <p>2. По повод предлаганите от МВНР промени относно „нотариалната заверка”, преводаческата агенция счита следното:</p> <p>Заверката от нотариус на превод на документи е най-приложимо за документи, идващи от чужбина и това безспорно би облекчило гражданите и бизнеса, особено тези в провинцията, и до голяма степен ще „разтовари” МВНР от една несвойствена за институцията дейност, като заверка на превода, а още по-малко заверка на подписа на преводача.</p> <p>В предлагания проект на Правилника, агенцията счита, че прозират някои неясноти, свързани с работата на нотариусите относно заверката на</p>	<p>1. Приема се.</p> <p>2. Приема се.</p> <p>С нова редакция на §11, в Проекта за изменение на Правилника за заверки и легализации в чл.21 а, (ал.1) се предлага нов текст.</p>

преводите:

А именно, към настоящия момент, заверявайки превода, служителите на МВНР проверяват легитимността на документа в зависимост от отношенията на България с държавата, от която произхожда съответният документ (наличие на нотариална заверка, Апостил или заверка на посолство и т.н.) и ако документът не е годен да произведе законосъобразно действие в България, подписът на преводача няма да бъде заверен.

3. Агенция „Софита“ също така изразява следното виждане:

Личното явяване на преводачите пред нотариуса ще затрудни значително както преводачите и агенциите, така и самите потребители на услугата.

Що се отнася до български документи, които трябва да послужат в чужбина, нещата са значително по-сложни предвид не само на конкретните отношения на България с държавата, за която е предназначен документа, но и с оглед на институцията, от която произхожда съответният документ. МВНР или фирмите, сключили с него договори за предоставяне на т.н. „заверен превод“, обикновено предоставят консултация на потребителите по отношение на това какви заверки трябва да премине документът, за да подлежи на легализация. В този случай едновременното заверяване на документа и превода е удобство за всички. Тук отново важи правилото, че ако документът не е годен да произведе действие в съответната чужда държава, подписът на преводача върху превода не се заверява.

В тази връзка се предлага да се разграничат документите, чиито преводи могат да бъдат заверявани при нотариус (например документи, идващи от чужбина), и да се дефинира съответната компетентност и правомощия на нотариусите

Новият правилник да дава възможност за избор дали преводът на документа да бъде заверен от нотариус или от МВНР, за да не се рискува некомпетентност във връзка с определени специфични или безпрецедентни казуси по заверка на документи.

От страна на агенцията се подкрепя идеята в новия чл. 19, ал. 1 от Правилника, МВНР да поддържа списък на физическите лица-преводачи.

Агенцията не вижда причина този списък още сега да не бъде обобщен и

3. Приема се.

С нова редакция на §11, в Проекта за изменение на Правилника за заверки и легализации в чл.21 а, (ал.2) се предлага нов текст.

<p>наречен в Правилника Регистър на заклетите преводачи, тъй като от една страна това няма да създаде технически затруднения на МВНР, а от друга - това е информация, с която и в момента МВНР разполага.</p> <p>4. Агенция „Софита“ отделя внимание в своето становище и на статута на преводаческите агенции. За разлика от преводачите-физически лица, статутът на преводаческите агенции в досегашния режим и практика има недостатъци.</p> <p>Предлага се предвиденият списък на юридическите лица в чл. 18, ал. 1 да стане основата за Регистър на преводаческите агенции.</p> <p>5. В този текст, както и в новия чл. 21а, Правилникът да предвиди правото на преводаческите агенции преводите им да бъдат удостоверявани от самите тях и те да носят отговорност за достоверността на превода. Това би облекчило както самите преводачи, така и преводаческите агенции.</p> <p>6. Предлага се от страна на агенция „Софита“ да се предвиди възможност за паралелно съществуване и на двата режима (за определен срок - пр. 1 година) - заверка на преводи от страна на МВНР, наред с възможността за заверяването им от нотариус, която да бъде допълнителна възможност.</p>	<p>4. Приема се частично. Създаването на Регистър на преводаческите агенции е предмет на друга нормативна уредба.</p> <p>5. Не се приема. И в досегашния режим се заверява подписът на преводача, извършил превода и той носи отговорност за верността на извършения превод.</p> <p>6. Не се приема. С промяната се въвежда „нотариална“ заверка на подписа на преводача, докато МВНР няма нотариални функции, и не може да извършва „нотариална“ заверка на подписа на преводача. Запазването на досегашния режим, в съчетание с въвеждането на нов режим - „нотариална“ заверка - би довело до двойственост в режима при извършване на една и съща дейност.</p>
--	--

СТАНОВИЩЕ НА БЪЛГАСКА ТЪРГОВСКО-ПРОМИШЛЕНА ПАЛАТА

Бележки	Приемане /отгрявяване/
<p>БТПП, която се включва с обществените консултации, с писмено становище, дава следните бележки по предложения проект:</p> <p>1. Нова редакция на чл. 4, Ал.(1) Министерството на външните работи легализира и заверява документи, издадени от българско юридическо лице, което извършва дейности, възложени му с нормативен акт, и/или въз основа на</p>	<p>1. Приема се предложението по ал.1. Предлага се нова редакция на чл.4 с предложените изменения на проекта в § 5.</p>

международна акредитация, и/или в изпълнение на изискванията на чуждестранно законодателство и/или условия на външнотърговска сделка.

Ал.(2) Министерството на външните работи предприема мерки за електронизация на процедурите по легализация и заверката на документи, вкл. и от консулските служби на българските посолства в чужбина.

2. Запазване на текста в чл.17 от Правилника за ЗЛ за удобство на ползвателите на документа;

Не се приема предложението по ал.2.

Задълженията по електронизация са предмет на друга нормативна уредба.

2. Не се приема.

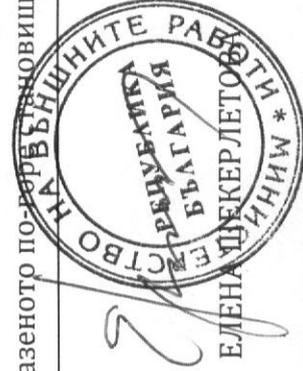
Проектът цели ускоряване на административното обслужване на физическите и юридически лица при извършване на преводи, легализация и заверка на документи и други книжа, както и намаляване на стойността на част от услугите по заверка на подписа на преводача.

С цел облекчаване на гражданите и бизнеса, проектът предвижда разграничаване на два различни режима на извършване на заверки - въвеждане на облекчен ред за чуждестранните документи, преведени на български език по реда на Правилника на територията на Република България и предназначени за ползване в Република България, и запазване на досегашния режим за заверка на българските документи, които са преведени на чужд език по реда на Правилника на територията на Република България и са предназначени за ползване в чужбина.

3. Не се приема.

На основание изразеното по-горе становище.

3. Запазване на текстовете в глава III, уреждащи реда за извършване на преводи на документи

ПОСТОЯНЕН СЕКРЕТАР НА МВНР: